

En Indsigelse.

I dette Tidsskrifts indeværende Aargang S. 101 indleder Hr. Dr. polit. L. V. Birck sin Anmeldelse af Patten's Theory of prosperity med følgende Bemærkninger, hvori Udhævelserne er af mig: »Inden for Økonomien er den juridisk-formelle Behandlingsmaade bleven trængt tilbage af en mere filosofisk. Det er stadig Psykologen og Sociologen, der tager Magten, saaledes at den, der i Mills Fremstilling ser et Ideal, maa staa uforstaaende og uden Udbytte af de filosofisk-økonomiske Skrifter.«

Her opstilles altsaa John Stuart Mill som Paradigma paa juridisk-formelle Økonomer, og hans Fremstilling nævnes som den polære Modsætning til en sociologisk-filosofisk Behandling af Økonomien.

Dette synes mig ganske bagvendt. Mill, der fra Filosofien er bekendt som den engelske Førsterepræsentant for Positivismen, det filosofiske System, der har Æren af at have opstillet netop Sociologien som selvstændig Videnskab, forudsættes i den ovenfor citerede Sætning baade ufilosofisk, juridisk og anti-sociologisk i sit Syn paa Samfundets Økonomi! Det var vel næppe muligt i en enkelt Vending at gøre Forfatteren til Principles of political economy, der allerede paa selve Titelbladet har Tilføjelsen: with some of their applications to social philosophy, større Uret.

Og for at gaa til Værket selv, da taler mangfoldige

En Indsigelse.

I dette Tidsskrifts indeværende Aargang S. 101 indleder Hr. Dr. polit. L. V. Birck sin Anmeldelse af Patten's Theory of prosperity med følgende Bemærkninger, hvori Udhævelserne er af mig: »Inden for Økonomien er den juridisk-formelle Behandlingsmaade bleven trængt tilbage af en mere filosofisk. Det er stadig Psykologen og Sociologen, der tager Magten, saaledes at den, der i Mills Fremstilling ser et Ideal, maa staa uforstaaende og uden Udbytte af de filosofisk-økonomiske Skrifter.«

Her opstilles altsaa John Stuart Mill som Paradigma paa juridisk-formelle Økonomer, og hans Fremstilling nævnes som den polære Modsætning til en sociologisk-filosofisk Behandling af Økonomien.

Dette synes mig ganske bagvendt. Mill, der fra Filosofien er bekendt som den engelske Førsterepræsentant for Positivismen, det filosofiske System, der har Æren af at have opstillet netop Sociologien som selvstændig Videnskab, forudsættes i den ovenfor citerede Sætning baade ufilosofisk, juridisk og anti-sociologisk i sit Syn paa Samfundets Økonomi! Det var vel næppe muligt i en enkelt Vending at gøre Forfatteren til Principles of political economy, der allerede paa selve Titelbladet har Tilføjjelsen: with some of their applications to social philosophy, større Uret.

Og for at gaa til Værket selv, da taler mangfoldige

Afsnit af det, positivt i Indhold og bredt-konkret i sin Form som det er selv i de første, mest liberalistisk anlagte Udgaver, højt mod den Opfattelse, Dr. B. synes at have af Fremstillingen. For blot at fremhæve et Eksempel blandt mange: Mill betoner S. 128--137 (I Bind, 1ste Udg.) med saa stor Vægt den rent økonomiske Betydning af et Samfunds moralske og psykologiske Kvaliteter, at man uden at træde ham for nær kan sige, at han regner Tilforladeligheden Mand og Mand imellem i Forretningsverdenen som et forhøjende Element i Nationalvelstanden. Sandheden er, at netop de filosofisk-psykologiske Betragtninger over Samfundets Økonomi udgjorde Mill's Styrke i Modsætning til mange af hans Forgængere, der maaske nok savnede det almene Syn, som kæder de abstrakte økonomiske Doktriner sammen til en Lære om Betingelserne for Menneskers økonomiske Trivsel. At Mill ogsaa lægger Vægt paa korrekte Definitioner, har i denne Sammenhæng ingen Betydning; Definitionerne er for ham blot et Middel til at klare Realiteterne, og ikke han, men flere nyere Økonomer, for hvem selve Definitionerne er Maalet, maa tage mod Anklagen for formel Behandlingsmaade.

Det forekommer mig, at en saadan Beskyldning mod Mill ikke bør staa uimodsagt i vor Tid, da der hersker en altfor stor Tilbøjelighed i Retning af at slaa sig til Ridder paa den klassiske Nationaløkonomis Mangler, til at nogen bør gøre det i den Grad med Urette, som Dr. B. i dette Tilfælde.

K. A. Wieth-Knudsen.
Cand. mag.